

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperativiști și funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Industria românească în adevăratul ei sens. — Lege pentru asanarea datoriilor agricole. — *Cronica*: Membrii Consiliului Economiei Naționale. — Publicațiune.

Industria românească în adevăratul ei sens.

Ne-am ocupat într'unul din articolele noastre publicat în coloanele acestei reviste, cu studiul unor legiuri, cari au îndrumat dela unire încoace, activitatea industrială la noi în țară. Observasem cu acel prilej că cele mai importante legiuri, cari domină producțiunea industrială, au avut o influință favorabilă asupra drumurilor de jalonare și orientare pe care trebuie să le observe activitatea industrială a țării românești. Tot cu această ocazie am arătat că în sensul factorilor naturali pe cari îi posedăm, activitatea noastră industrială s'a împărțit în două părți distincte: una a observat drumurile de jalonare impuse de marile directive naturale, cealaltă însă s'a legat de operațiuni nedurabile, efemere.

Între întreprinderile, cari s'au suprapus desăvârșit nevoilor și orientărilor noastre specifice, vom remarca mai întâi pe acea a metalurgiei. Curând după întregire, țara românească s'a găsit în situațiunea de a poseda mari uzine metalurgice, cari însă nu puteau executa operațiunile decât pe jumătate. Din cauza orientărilor centripete ale fostului stat maghiar, instalațiunile metalurgice, pe cari le înglobau societatea Reșița și cele dela Cugir, extrăgeau din minereurile

de fier numai fontă de o anumită calitate, fără să poseadă înzestrările necesare și pentru următoarele operațiuni ale prelucrării fierului. Aceasta pentru că statul maghiar concentrase în mod deosebit prelucrarea oțelurilor, ba mai mult cele mai importante ateliere le avea concentrate la Diosgyőr și în jurul Budapestei. Iar dacă fonta găsește la noi un întreg câmp de aplicațiuni, vom observa că marile cereri de produse metalurgice se învârtesc acum în jurul oțelului de toate categoriile, dela specia cea mai maleabilă până la aceea care reprezintă cea mai mare seară de duritate.

Este meritul regimului românesc deci, că în jurul unor uzine organizate nerațional nu numai din punctul de vedere al producției, cât mai cu seamă din acela al repartizării capitalului și cheltuielilor, a concentrat toate operațiunile unei bune prelucrări a fierului, dela cele mai brute specii până la cele mai superioare. În plus, atât Reșița cât și Hunedoara au montat o serie întreagă de instalațiuni și mașini pentru adaptarea produselor metalurgice la nevoile țării noastre. Astfel Reșița s'a aranjat mai mult pentru fabricarea de mașini și fiare profilate, Hunedoara însă a organizat o întreagă instalație pentru turnarea tuburilor de fontă. Demne de remarcat sunt apoi atelierele Reșiței pentru fabricarea de motoare electrice și locomotive și în special vom menționa secția pentru pluguri, atât de desăvârșit legată de structura economică a țării noastre.

În aceleași dificultăți organice s'a găsit la început și industria carboniferă. Strict necesară activității statului atunci

când căile ferate folosiau cărbunele ca factor principal de combustie, producția, acestei industrii a fost rechiziționată anume pentru nevoile acestora la niște prețuri, cari erau atunci inferioare târgului mondial. Mai târziu când piața externă și-a deschis nenumăratele sale puncte de extracție și producția acestora s'a mărit vertiginos, evident că industria românească de cărbuni, s'a găsit într'o situație inferioară celei străine din punct de vedere al prețului de cost. Atunci a început aceea alarmă nejustificată și aceea propagandă defăimătoare care scoțea vinovată industria înșasi, de relele ce au urmat dela 1928 încoace.

În materie de exploatare carbonifere există o dificultate mare, care o deosebește pe aceasta de celelalte ramuri de producție industrială: ea cere proporțional o investiție mai mare de capital, iar cheltuielile de exploatare sunt relativ independente de producție. În felul acesta cea mai mică fluctuație în cantitățile extrase, se resimte în prețul de cost într'o proporție mult superioară față de oscilația producției. Cu alte cuvinte, cu cât producția de cărbuni scade în cantitate cu atât mai mari vor fi prețurile, pentru că cheltuielile rămân constante. De aceea este necesar ca exploatarea unei mine de cărbuni să se facă prin producții uniforme, pentru a se putea menține echilibrul desăvârșit al elementelor componente.

La noi însă lucrurile nu s'au prezentat sub această postură. Statul a făcut uz de cărbune la căile ferate, atâta vreme cât petrolul, prin faptul că era cerut mult la export, îngloba prețuri superioare cărbunelui. În 1928 însă s'a produs aceea prăbușire a prețurilor produselor petrolifere, care se menține și astăzi, astfel că de atunci încoace se discută mereu întâietatea celor doi combustibili pentru căile ferate: petrol sau cărbune. Evident, problema e mai complexă de cum pare la prima vedere. Cărbunii nu pot fi așa de ușor exportați, cum e acest lucru posibil pentru petrol, care în perfecționările de astăzi ale tehnicii străbate mările și uscatul cu o extraordinară facilitate. Prin urmare ar fi ușor de urmărit o politică de export a petrolului. Dar și în acest domeniu cu toate sforțările noastre se pare că intervin difi-

cultăți de neînving, căci prețul de cost al acestui produs rămâne la noi superior celui mondial. Se pare că la mijloc nu este atât problema prețului luat în sensul real al cuvântului, cât mai cu seamă politica petroliferă a frusturilor străine. Căci diferitele planuri de contingentare a producției petrolului ca acela al Americanelui Kessler au rămas fără rezultate practice.

Ne aflăm deci în ambele cazuri în cadrul unei probleme a cărei rezolvare întrece puterile noastre. Și pentru economia țării ar fi evident un avantaj și un folos real dacă la căile ferate s'ar putea întrebuința un combustibil ieftin. Dar a para astăzi concurența străină înseamnă a pune pe tapet toate viciile vieții economice: subconsumație, etc. cu un cuvânt tocmai pe acelea, cari fac mizeria actuală a lumii. Pe urmă pe lângă completa anchilozare a circulației fiduciare la care asistăm am mai contribui la o solidificare a capitalului investit în întreprinderi, fapt care nu poate fi desconsiderat.

Oricum am pune problema combustibilului pentru țara noastră nu putem trece cu vederea frumoasele rezultate, ce s'au obținut în domeniul industriei carbonifere, care până astăzi a pus totul în aplicare, atât pentru mărirea cantității, cât și a calității producției. Nu vom neglija la acest punct să menționăm că raționalizarea a format un punct principal în organizarea întreprinderilor, iar instalațiunile mecanice pentru tratamentul cărbunelui au mărit puterea lui calorifică cu 10—15%. Producția a avut începând cu anul 1919, următoarea curbă de variație:

1919	1,559,330 tone	1925	2,928,850 tone
1920	1,580,254 „	1926	3,053,553 „
1921	1,803,687 „	1927	3,223,468 „
1922	2,116,221 „	1928	3,027,240 „
1923	2,521,393 „	1929	3,047,027 „
1924	2,776,371 „	1930	2,419,707 „

În aceleași coloane de cifre ascendente se prezintă industria aurului. Tehnica și economia românească a avut și în acest domeniu un larg câmp de înfăptuiri, cari au contribuit și contribuiesc

în măsură importantă la operația de stabilizare a monedei. Astfel producția aurului s'a urcat precum urmează:

1919	750 kg.	1926	1750 kg.
1920	650 "	1927	2000 "
1921	1100 "	1928	1820 "
1922	1350 "	1929	2180 "
1923	1360 "	1930	2600 "
1924	1300 "	1930	3200 "
1925	1250 "		

Trecând dela industriile extractive la acelea cari intră direct în problemele apărării noastre naționale, vom remarca, cu toată campania mai mult sau mai puțin interesată, ce s'a dus contra lor sau contra unora din ele, că mersul lor se găsește pe drumul optim și că în parte chestiunea apărării naționale e rezolvată. Evident, prefurile produselor acestor industrii, precum și gestiunea lor întregă vor mai trebui supuse unor norme de verificare și coordonări cu ale celorlalte industrii. În câmpul acestora intră cu frumoase rezultate fabrica de explozivi din Făgăraș, care produce materii și substanțe necesare fabricării proiectilelor ca: gelatină explozivă, dinamită, astralită, pulbere, etc.

Tot în această ordine de idei vom remarca secția de tunuri dela Reșița și aranjamentele ce s'au făcut pentru organizarea fabricării proiectilelor în uzinele Copșa-mică-Cugir. Deasemenea nu vom scăpa importanța fabricii de avioane dela Brașov. Ce însemnătate au toate aceste instituțiuni vom lăsa să reiasă din datele de mai jos:

Franța avea în 1914, 4800 tunuri de 75 m/m, în 1918 avea 31,370 tunuri de acest calibru. Calculându-se pentru fiecare tun 1700 lovituri, avem un total necesar de 8.160.000 proiectile. Cu toate acestea în timpul războiului s'au mai fabricat 208.265.000 proiectile. Pulbere, a fabricat aceeaș țară în 1914, 15 tone pe zi; în 1918 fabricația s'a urcat la 450 tone pe zi. Cât privește aviația, pentru fiecare sută de avioane din timp de pace, s'au fabricat 4150 în războiu. Aceste enorme cantități au cerut apoi, materie primă, combustibil, mașini și mână de lucru în aceeaș proporție. Iată deci care-i im-

portanța industriei pentru timp de pace și ce rol important câștigă ea în războiu. Dar tot în continuare vom remarca lipsa unei fabrici de gaze, deși instalația „Nitrogen” dela Dicioșmărtin e unică poate în Europa și poate fi ușor transformată în vederea acestui scop. Tendințele s'au și manifestat de altfel. Dar obiceiul nostru de a suspecta orice început nou a distrus și rezultatul. Pentru că oricâtă hulă s'a depus pentru a prezenta industria de războiu ca bugetivă, vom continua mereu să ne aducem aminte de situația în care ajunsesem în războiu, lăsându-ne pe acest teren al fabricării armamentelor de tot felul, în grija străinilor. Iar ceea ce reiese și mai clar din datele numerice de mai sus, este faptul că o imperioasă necesitate ne face să multiplicăm enorm capacitatea instalațiilor în timpul războiului.

O altă grupare industrială grefată de asemenea pe nevoile țării și pe necesitățile ei specifice, este industria textilă. Prin mașini perfecționate și măsuri moderne introduse, industria textilă nu numai că a devenit furnizorul permanent al armatei, dar a reușit să perfecționeze fabricatele aproape la acelaș nivel al celor străine. În felul acesta prelucrarea lânii nu numai că valorează munca națională, dar e o adecuată întrebuințare a materiei brute românești, pe care o livrează bogăția de oi ce o, posedă țara. Am putea spune că din punct de vedere al muncii naționale, industria lânii e cea mai bine venită. Într'adevăr țaranul nostru ori din ce regiune ar fi el, este capabil să prelucereze lână. În felul acesta tot ce pleacă din sat, n'are nevoie de prea multă instrucție pentru a intra într'o fabrică textilă.

Discuția asupra industriei românești, care poate fi luată în adevăratul ei sens, ar putea fi dusă mult mai departe. Noi am trecut în revistă numai unele categorii pe cari fie că le-am cunoscut mai bine, fie că asupra lor am avut date mai ample, le-am înșirat în cele de până aici. Dar pentru ca să întregim adevăratul sens al industriei românești va trebui să amintim și latura ei fiscală și socială. În ce privește latura fiscală adecă producătoare de venit pentru stat, vom menționa două cazuri eclatante: Reșița și Petroșanii. Prima întreprindere a vărsat

la stat următoarele sume în 1930: impozite, 107,332,000 Lei; impozite pe salarii 72,000,000 Lei; impozite asupra dividendului 9.750,000 Lei; impozite asupra beneficiilor din participări 1,000,000 Lei; impozite la dobânzi 14.500,000 Lei; ocerotiri sociale 88,500,000 Lei; transporturi pe C. F. R. 154,808,000 Lei; vamă 13,000,000 Lei; impozite directe pe circulația salariilor 177,400,000 Lei; și cifra de afaceri 1.804,000,000 Lei; total deci 2,442,290.000 Lei. Suma nu este de disprețuit, căci formează astăzi cam a zecea parte din bugetul general al statului. În ce privește societatea Petroșani ea a plătit statului în acelaș an sub formă de impozit minier, suma de 170.970.363 Lei sau 185 Lei pe tona de cărbune comercializat. Acestea sunt date cari singure își evidențiază importanța.

Laturea socială a fost apoi tratată de industria considerată mai sus cu aceeași culanță cu care a rezolvat celelalte probleme. Toate acestea însumate dau punctul de orientare asupra criteriilor pentru a caracteriza industria românească în adevăratul sens al cuvântului.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Lege pentru asanarea datoriilor agricole.

TITLUL III.

Asanarea proprietății mijlocii și mari.

CAPITOLUL I.

Condițiuni generale.

Art. 8. — Pot fi asanate, în condițiunile mai jos prevăzute, datoriile agricultorilor specificați în art. 2 al legii de față, cari posedă mai mult de 10 ha (20 jugăre), dacă cel puțin 60% din datoriile lor, în care figurează ca debitor principal, au fost făcute în vederea dobândirii de pământ, înființării și sporirii inventarului viu și mort, pentru construcții agricole, plantațiuni și îmbunătățiri funciare, irigațiuni, indiguiri și drenaje, acoperiri de pagube, rezultate din exploatarea agricolă, asigurarea unui minimum de existență, cheltueli pricinuite de forță majoră, precum și pentru cheltueli de exploatare, capital și procente, până la data de 18 Decembrie 1931.

Pot fi deasemenea asanate, după normele mai jos prevăzute, și datoriile agricultorilor cu bunuri ru-

rale sub 10 ha, cari n'au intrat sau n'au voit să intre în conversiunea de drept prevăzută de art. 3 al legii, dacă îndeplinesc condițiile de mai sus.

Datoriile pentru a căror plată au fost afectate drepturi reale asupra bunurilor prevăzute la art. 2, precum și asupra recoltelor sau inventarului viu și mort, intră în categoria de mai sus.

Exploatatorii de păduri, în vederea comercializării, nu intră în prevederile acestei legi, chiar dacă au cumpărat și solul.

CAPITOLUL II.

Asanarea prin reducerea dobânzilor acumulate.

Art. 9. — Debitorii prevăzuți la art. 8, cari vor să se libereze, oferind creditorilor lor plata creanțelor prevăzute în prezenta lege, în condițiunile arătate în art. 10, vor beneficia de reducerea sumelor datorite prin scăderea dobânzilor acumulate, care se va calcula după următoarele norme:

10% pentru datoriile contractate în cursul anului 1931, capital, dobânzi și accesorii.

20% pentru datoriile contractate în cursul anului 1930, capital, dobânzi și accesorii.

30% pentru datoriile contractate în cursul anului 1929, capital, dobânzi și accesorii.

40% pentru datoriile contractate în cursul anului 1928, capital, dobânzi și accesorii.

50% pentru datoriile contractate în cursul anului 1927 sau anterior acestei date, capital, dobânzi și accesorii.

Art. 10. — În acest scop, în termen de cel mult 60 zile dela publicarea prezentei legi, ei vor introduce cererea înaintea tribunalului în circumscripția căruia se află situate bunurile agricole supuse asanării, alăturând toate actele de cari se servesc în cauză.

În cazurile când debitorul ar avea imobile situate în circumscripția mai multor tribunale, tribunalul competent este cel al situațiunii proprietății cele mai întinse sau a domiciliului său.

Cererea va cuprinde situația amănunțită a creanțelor pentru care se cere asanarea, însoțită de duplicate pentru fiecare creditor, cu indicarea domiciliului acestora, precum și declarațiunea debitorului că se obligă a plăti, în termen de 6 luni dela data hotărârii ce se va da în cauză, cel puțin 10 la sută din totalul creanțelor reduse, iar restul în termen de doi ani dela data exigibilității.

Art. 11. — Președintele tribunalului îndată ce va primi cererea va cita pe creditorii, punându-le în vedere să depună în termen de cel mult 30 zile dela primirea citației întâmpinările, ce au de făcut în cauză, cu toate actele pe cari se sprijină în susținerea drepturilor lor.

La termenul fixat tribunalul, examinând cererea debitorului agricol și întâmpinările depuse de creditor, după ascultarea părților va constata de urgență și cu precădere atât îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 2 și 8 din prezenta lege și va judeca toate litigiile cari s'ar ridica între părți, privitoare la existența și cuantumul creanțelor supuse asanării.

Tribunalul va stabili prin hotărârea sa cuantumul sumelor ce rămân datorite după reducerea efectuată conform cotelor stabilite prin art. 9.

Tribunalul va stabili deasemenea, în conformitate cu obligațiunea luată de către debitor, termenul de plată a cotei de 10 la sută și a restului datorit.

Nepłata la termen de către debitor a cotelor stabilite prin hotărâre atrage pierderea beneficiului asanării, bunurilor sale rămânând supuse urmăririlor și executărilor din dreptul comun.

Art. 12. — Hotărârea tribunalului va fi definitivă și împotriva sa se va putea introduce numai recurs la Curtea de apel respectivă, în termen de 30 zile dela data comunicării.

Recursul va fi suspensiv de execuțiune.

În caz de casare Curtea va evoca fondul de căteori nu se cere o verificare de fapte sau examinarea unor elemente noi de probațiune și aprecierea lor deosebită.

Când asemenea verificări sunt necesare, va trimite la instanța a cărei hotărâre a fost casată.

Art. 13. — La creanțele ajunse la termen sau cari ar ajunge la termen în tot cursul procedurii de asanare prevăzute mai sus, data exigibilității se fixează de drept la 3 luni dela data hotărârii definitive, ce se va pronunța asupra reducățiunii.

(Va urma).

CRONICA

Adunarea generală extraordinară a „Solidarității“. Pentru ziua de 6 crt. membrii direcțiunii și ai comitetului de supraveghiere, a „Solidarității“ precum și membrii comisiunii speciale instituită în adunarea generală dela 10 Ianuarie a. c. au fost convocați la o ședință la Cluj, pentru a delibera asupra singuraticelor puncte din programa adunării generale convocată pe Duminecă, 8 crt. la Cluj și a stabili propunerile de prezentat adunării generale.

Chestiunile puse la ordinea de zi a adunării generale sunt de interes vital pentru institutele noastre de bani. De soluționarea norocoasă a diferitelor probleme, ce a scos la iveală „Legea conversiunii datoritiilor agricole“, atârnă în mare măsură existența și viitorul multora dintre institutele-membre ale asociației noastre.

Să sperăm că aceste soluțiuni se vor găsi.

În numărul nostru viitor vom fi în situație a publica o dare de seamă amănunțită asupra hotărârilor luate și a servi institutelor noastre de bani cu indicațiile și informațiile necesare pentru salvagardarea intereselor lor.

Membrii Consiliului Economiei Naționale.

Printr'un decret, publicat în „Monitorul Oficial“ din 28 Aprilie crt., au fost numiți ca membri în Consiliul Economiei Naționale, pe termen de 7 ani d-nii:

V. Antonescu, ca fost ministru de finanțe;

V. Madgearu, ca fost ministru de ind. și comerț;

C. Garoflid și I. Mihalache, ca foști miniștri ai agriculturii și domeniilor;

I. Lapedatu, fost ministru de finanțe și Gh. Tașcă, ca financiari;

N. Malaxa și I. Margulies, ca industriași.

I. Cămărășescu, fost ministru de interne și

Constantin I. C. Brătianu, ca agricultor;

Al. Periețeanu, ca specialist în materie de transporturi și

Octav Onicescu, ca specialist pentru asigurări sociale.

Numirile pentru completarea membrilor acestui Consiliu economic, se vor face printr'un decret ulterior.

Dela „Solidaritatea“.

Rugăm toate instituțiunile noastre de bani membre, să ne dea informațiunile cerute sub II. III. și IV., din scrisoarea-circulară publicată în No. trecut al Revistei, pe fișe separate pe mărimea coalei de hârtie, pe care se fac obișnuitele cereri.

A apărut!

Și se află în depozit **Valjan:**
Legea asanării datoritiilor agricole cu adnotări . Lei 180.—

Librăria „DACIA TRAIANĂ“, Sibiu.

Publicațiune.

Conform încheierii Tribunalului Sibiu, No. Fsoc. 177/123—24/1915 din 20 Aprilie 1932, se publică textul nou al articolelor: 2, 3, 8, 10, 12, 16, 18, 22, 25, 31, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 43, 52, 53, 54, 57, 58, 59, 62, 64, 101, 106, 110, 113, 114, modificate de adunarea generală extraordinară, ținută în ziua de 12 Martie 1932, a Soc. „Albina”, institut de credit și de economii, Sibiu.

§ 2. Societatea are sigilul său purtând ca emblemă o coșniță cu albine.

§ 3. Sediul societății e în Sibiu. Activitatea ei se extinde în patrie și străinătate. Ea este în drept să înființeze Sucursale (Filiale) și Agenții.

§ 8. Acțiunile sunt nominative și poartă semnăturile prezidentului, a delegatului Consiliului de administrație și a directorului general, respective a substituțiilor acestora.

Proprietarii a doua din trei părți ale acțiunilor trebuie să fie Români. Această proporție de capital se va menține permanent orice modificări s'ar aduce statutelor, precum și în caz de sportre de capital.

Fiecare acțiune va avea o coală de cupoane și un talon.

§ 10. La emisiuni viitoare pentru acționarii, cari n'au achitat vre-un vârsământ la termenul stabilit de Consiliu se fixează prin publicare în conformitate cu § 4 un nou termen de 45 zile. Dacă nici până la expirarea acestui termen nu se vor face vârsămintele cerute, atunci sumele plătite cad în folosul societății (fondul de rezervă), iar titlul acțiunilor se anulează și sub aceiași numeri se emit alți titluri. Anularea se publică.

Pentru vârsămintele, cari nu s'au făcut la termen, se plătesc dobânzi de întârziere, cu etalonul fixat prealabil de Consiliul de administrație.

§ 12. Acțiunile se pot transfera prin indosament ori și în alt mod legal. Societatea însă nu primește nici o răspundere pentru autenticitatea indosamentului ori documentului de cesiune. Orice transfer se aduce la cunoștința Consiliului de administrație.

§ 16. Institutul face orice operațiuni de bancă și în special:

- a) primește bani spre fructificare în livrete de depuneri, nominative la purtător sau nominative dar plătibile la purtător, și în cont curent;
- b) acordă împrumuturi ipotecare și răscumpără creanțe ipotecare;
- c) acordă împrumuturi agricultorilor pe ipotecă, recoltă și alte garanții;

- d) scontează cambii (polițe), efecte și creanțe cu scadențe fixe;
- e) acordă împrumuturi pe lângă amanetare de efecte (lombard, gaj);
- f) acordă credite cambiale și de cont-curent cu acoperire de ipotecă sau de altă natură, (amanetare de efecte, mărfuri, monete, obiecte prețioase, produse sau alte valori);
- g) emite cecuri nominative sau la purtător și scrisori de acreditare (acreditive);
- h) mijlocește afaceri de comision și tot felul de afaceri de bancă;
- i) cumpără și vinde efecte, monete, obiecte prețioase;
- j) primește în depozit efecte și alte valori;
- k) participă la înființarea și susținerea altor societăți comerciale, industriale și agricole prin semnare respective cumpărare de acțiuni.

§ 18. Organele de conducere, administrațiune și control sunt:

- a) Adunarea generală;
- b) Consiliul de administrație;
- c) Comitetul de direcție;
- d) Comitetul de cenzori (supraveghiere).

§ 22. Fiecare acționar proprietar a 1—10 acțiuni are în adunarea generală un vot, iar de aci în sus tot după 10 acțiuni câte un vot, dar nu poate avea mai mult de 200 voturi. Mai poate avea încă 200 voturi prin autorizare (procură).

Fiecare acționar își poate exercita drepturile sale în persoană sau prin mandatar, care trebuie să fie și el acționar al societății. Minorii se reprezintă prin tutorii, interzișii prin curatorii lor, societățile, corporațiunile și institutele prin împuterniciții, chiar dacă acești reprezentanți nu ar fi acționari.

§ 25. Adunarea generală poate lua decizii când sunt prezenți cel puțin 20 acționari, cari împreună reprezintă a 10-a parte din capital. În lipsa acestui număr se convoacă o nouă adunare cu 8 zile înainte de ziua fixată pentru adunare. Această a doua adunare se va mărgini la obiectele cuprinse în programul pentru prima adunare și poate aduce hotărâri valabile fără considerare la numărul acționarilor prezenți și la capitalul reprezentat, cu excepțiunea cazurilor prevăzute în § 28.

§ 31. Cererea de a se pune o chestiune la ordinea de zi în adunarea generală trebuie făcută până la 31 Dec. de către 20 acționari, proprietari a cel puțin a 1/20 parte din capitalul social, cari deodată cu înaintarea acestei cereri au să-și dovedească calitatea de acționari prin depunerea acțiunilor proprii la casa societății. Cererea se înaintează la Consiliul de administrație.

§ 33. Despre deciziunile adunării generale se încheie proces-verbal, care se subserie de președinte, de notari și de verificatori-scrutinatori. Numele acționarilor prezenți și numărul acțiunilor reprezentate sunt a se trece în procesul-verbal.

În procesul-verbal se introduce numai deciziunile luate. Un exemplar al procesului verbal se înaintează *autorității competente*.

§ 34. Consiliul de administrație se compune din 9—12 membri, aleși de adunarea generală dintre acționarii societății pe câte 6 ani. Trei din patru părți a membrilor Consiliului de administrație trebuie să fie Români. Această proporție se va menține permanent orice modificări s'ar aduce statutelor.

Membrii Consiliului de administrație și cei ai Comitetului de censored nu pot fi nici între sine, nici cu funcționarii defintivi ai societății în relații de tată și fiu, soț și ginere, frate și frate sau cumnat și cumnat.

Cel puțin cinci dintre membrii Consiliului au să locuiască în Sibiu.

Consiliul alege din sânul său un președinte și 1—2 vice-președinți.

§ 35. În fiecare an ies din Consiliu 1—2 membri după ordinea vechimei. Membri eșiți pot fi realeși.

§ 37. Fiecare membru al Consiliului de administrație și directorul general au să depună la cassa societății 300 acțiuni de ale societății, scrise pe numele lor, cu cupoane neexpirate, libere de orice sarcini, cari acțiuni în timpul funcționării sunt inalienabile. Întrucât legea va cere o garanție mai mare se va observa dispoziția legii. Neîmplinirea acestei condițiuni în 14 zile dela alegere se consideră ca renunțare.

Membrii Consiliului de administrație dela Sediul Central al societății, cari își schimbă domiciliul, și acei membri cari timp de un an nu participă în persoană la nici o ședință se consideră demisionași.

§ 38. Consiliul de administrație ține lunar cel puțin o ședință ordinară și în fiecare trimestru o ședință plenară. Afară de acestea poate ținea și alte ședințe plenare, dacă află cu cale președintele sau propun trei membri ai Consiliului de administrație ori directorul general.

§ 39. La ședințele ordinare se invită în mod obligator membrii cu domiciliul în Sibiu, la cele plenare se invită toți membri Consiliului de administrație, cari se pot reprezenta și prin procură. Un membru poate primi numai o singură procură.

Pentru participare la ședințele plenare membrii externi primesc spese de deplasare

§ 40. Pentru a se putea aduce hotărâri valabile în ședințele plenare se cere ca la aceste ședințe să fie prezenți, afară de președinte sau

substitutul său încă cel puțin 6 membri în persoană sau prin procură. Pentru ședințele ordinare e suficient, dacă afară de președinte sau substitutul său sunt prezenți încă 4 membri în persoană sau prin procură.

§ 43. Consiliul de administrație reprezintă societatea față cu autorități și terțe persoane; decide și dispune în toate afacerile societății, cari nu sunt rezervate adunării generale; numește pe directorul general, pe ceilalți directori și pe toți funcționarii societății; le fixează rangul, salariile și competențele; stabilește condițiunile și regulamentele pentru operațiunile societății; determină întrebuițarea capitalurilor societății; decide crearea și suprimarea de Sucursale și Agenții; supraveghează conducerea afacerilor, examinează conturile, revede cassele, stabilește bilanțul și prezintă adunării generale propuneri pentru distribuirea profitului net; pregătește chestiunile ce sunt a se discuta în adunarea generală și face acesteia propuneri.

Consiliul încredințează anumite afaceri din sfera sa de competență Comitetului de direcție, sub conducerea unui administrator delegat. Compunerea și atribuțiile Comitetului de direcție se vor fixa în ședință plenară de către Consiliul de administrație prin un regulament.

Administratorul delegat va primi o remunerație lunară stabilită de Consiliul de administrație sau va participa la tantiema prevăzută în § 58 lit. e).

§ 52. Consiliul de administrație poate numi la Centrală un subdirector general, un director al Contabilității și un director juridic. Directorii pot lua parte cu vot consultativ la ședințele Consiliului și pot referă.

§ 53. Comitetul de censored se compune din 5 membri aleși de adunarea generală dintre acționarii institutului pe 3 ani, cari pot fi realeși. Un censor trebuie să fie expert-contabil.

Censorii, cu excepțiunea expert-contabilului, vor avea obligator domiciliul în Sibiu.

Fiecare censor are să depună drept garanție 150 acțiuni ale societății cu cupoane neexpirate, libere de orice sarcini, cari sunt inalienabile în tot timpul funcționării sale. Neîmplinirea acestei condițiuni în 14 zile dela alegere se consideră ca renunțare.

Patru din cinci membrii ai acestui comitet trebuie să fie Români.

Pentru a putea lua hotărâri se cere să fie de față cel puțin 3 membri, la hotărâri pentru convocarea unei adunări generale însă se cere votul a cel puțin 4 membri.

Censorul, care se mută din Sibiu, se privește renunțat de bună voie la mandatul său. Vacanța se va întregi în adunarea generală cea mai apropiată.

§ 54. Comitetul de censored e autorizat a se informa, despre mersul afacerilor și a examina, ori-când, dar *cel puțin la fiecare trei luni*, registrele, dosarele și cassele societății. Comitetul de censored are să examineze conturile anuale, bilanțul și propunerile pentru distribuirea profitului și să raporteze adunării generale.

In cazurile prevăzute de legea comercială comitetul de censored are să convoace imediat adunarea generală.

§ 57. La finea fiecărui an Consiliul de administrație încheie bilanțul conform principiilor cuprinse în legea comercială și, după ce a fost examinat de către comitetul de censored, îl publică împreună cu raportul acestuia cel puțin cu 8 zile înainte de adunarea generală. Câte un exemplar original al bilanțului aprobat de adunarea generală se înaintează apoi *autorităților competente*.

§ 58. Din profitul net al anului se dă înainte de toate:

- a) acționarilor 5% după capitalul vărsat;
- b) 10% din venitul net fondului de rezervă până când acesta ajunge la jumătatea capitalului social, de aci încolo 5%; restul se împarte;
- c) 3% pt. fondul de pensuni;
- d) 6% tantiemă Consiliului de administrație;
- e) 3% Comitetului de direcție;
- f) 1% Comitetului de censored;
- g) cel puțin 10% tantiemă funcționarilor definitivi;
- h) până la 5% pt. scopuri culturale, economice și de binefacere.
- i) restul se folosește conform hotărârii adunării generale.

Adunarea generală poate decide, ca beneficiul net să fie transpus pe anul viitor ori dat fondului de rezervă.

§ 59. Dividendele se plătesc conform hotărârii adunării generale.

Dividendele, care nu s'au ridicat în curs de 3 ani, rămân în folosul fondului de rezervă al societății.

§ 62. Fondul general de rezervă se întrebuințează pentru amortizarea pierderilor, când fondurile speciale de rezervă nu ar fi suficiente pentru acest scop.

§ 63. Se suprimă.

§ 64. Fondul de pensuni pentru funcționarul institutului este o avere de sine stătătoare și se administrează prin institut separat de cealaltă avere a sa. El formează proprietatea totalității funcționarilor și servitorilor de pe vremuri ai institutului. In caz de lichidare ori de disolvare a societății se folosește în prima linie conform statu-

telor sale speciale stabilite de adunarea generală pentru asigurarea pensiunilor și eventual escontentarea celor îndreptățiți la pensuni și ajutor, iar restul ce ar mai rămânea după aceasta, devine proprietatea excl. a institutului.

Pentru cazul, când venitele fondului de pensuni nu ar fi suficiente pentru acoperirea pensiunilor, conform statutelor speciale diferența se va suplini din restul venitului net ce rămâne după satisfacerea dispozițiilor cuprinse în § 58 lit. a) — g)

§ nou. Institutul plătește impozitul elementar după salariile tuturor funcționarilor și servitorilor săi.

§ 65. Se suprimă.

§ 66. Se suprimă.

§ 72. Se suprimă.

§ 81. Se suprimă.

§ 85—100. Se suprimă.

§ 101. Cea mai mică depunere de numerar este de Lei 100.—

§ 106. Retragera depunerilor se poate face numai pe lângă prezentarea livretului.

Prezentatorul unui livret la purtător ori nominativ dar plătitibil la purtător este legitimat la retragera depunerii prin posesiunea livretului, întrucât retragera depunerii nu este împiedecată prin o procedură de anulare a livretului sau prin ureo opreliște legală.

Alte condițiuni și restricțiuni se notează în livret și în registrele societății.

§ 107. Se suprimă.

§ 110. Depunerile până la Lei 5000.— se pot retrage ori-când. Din depuneri până la Lei 100.000.— se pot ridica tot la 2 săptămâni câte Lei 5—10.000.—, iar din depuneri dela Lei 100.000.— până la Lei 1.000.000.— se pot ridica 10% lunar, iar din cota ce trece peste Lei 1.000.000.— alte 5% lunar. Abateri dela aceste condițiuni de retragere în favorul deponentului nu constituie un drept câștigat.

Societatea este în drept să modifice aceste condițiuni de replătire prin publicare în Monitorul Oficial.

§ 111. Se suprimă.

§ 113. Achitarea depunerilor se confirmă prin anularea livretului.

§ 114. Aceste condițiuni prin inserarea lor în livret constituie o convențiune bilaterală între bancă și deponent.

* * *

Adunarea Generală, — având în vedere suprimarea mai multor §§-1 — autorizează Consiliul de administrație a face o nouă numerotare a articolelor.

„SĂLĂGIANA“, institut de credit și economii, în Jibou.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Institutului de credit și economii „Sălăgiana“, societate pe acții cu sediul în Jibou, se invită la

a XXXIV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Jibou, localul de birou în 26 Maiu 1932 (Joia), cu începerea la ora 10 din zi, pe lângă următoarea

Ordine de zi:

1. Constituirea biroului conform §-ului 25 din statute;
2. Raportul anual al Consiliului de administrație, Raportul Comitetului de cenzori, stabilirea Bilanțului anual și votarea absolutului;
3. Impărțirea profitului curat;
4. Completarea Consiliului de administrație, prin alegerea a un membru cu mandat pe 2 ani în locul vacant; Alegerea Comitetului de cenzori pe 3 ani;
5. Fixarea speșelor de călătorie pentru membri externi;
6. Conversiunea;
7. Propuneri, conform §-ului 32 din statute.

Pentru cazul, că pe ziua de 26 Maiu 1932, nu s'ar prezenta numărul corespunșător de acționari, a 34-a adunare generală ordinară, conform §-ului 26 din statute, se va ține pe lângă aceeași ordine de zi, în 2 Iunie 1932.

Se atrage atențiunea dlor acționari asupra următoarelor:

La adunarea generală pot participa cu drept de vot numai acționari, cari cu 24 ore înainte de începerea adunării, și-au depus acțiunile la cassa institutului nostru, sau la cassa unuia din institutele membre la Solidaritatea.

Jibou, din ședința plenară ținută la 26 Aprilie 1932.

Consiliul de administrație.

Bilanț încheiat cu 31 Decembrie 1931.

Activa.		Pasiva.	
		Lei	b.
Cassa numerar	117.864 ⁸³	Capital social	4.000.000 [—]
Banca Națională	1.674 [—]	Fonduri de rezervă	800.000 [—]
Imprumuturi pe cambii	19.322.895 ⁵⁰	„ „ pensii	400.000 [—]
„ „ hipotecare	4.394.830 ⁹⁷	„ „ pierderi	600.000 [—]
Efecte publice și acții	187.813 [—]	Bănel	562.477 [—]
Casele institutului	589.177 ²⁷	Depuneri spre fructificare	10.520.357 ⁸⁴
Diverse conturi debitoare	120.765 ²⁰	Depozite de cassa	217.732 ⁷¹
		Reescont	7.149.950 [—]
		Dividendă neridicată	57.928 ³³
		Interese transitoare	219.722 [—]
		Profit curat	206.852 ⁸⁹
	24.735.020 ⁷⁷		24.735.020 ⁷⁷

Debit.		Pierdere și Profit.		Credit.	
		Lei	b.	Lei	b.
Dobânzi: depuneri	781.345 ⁹⁴	Dobânzi, comisioane etc.		2.578.541 ¹⁷	
„ fonduri	59.053 ⁷⁸	Chirii		99.162 ³³	
„ reescont		Denitul efectelor		34.699 [—]	
Impozite					
Salarii					
Cheltuieli generale					
Amortizări: din plasamente	22.100 [—]				
„ dotarea rez. pt. creanțe dub.	40.000 [—]				
Profit curat	206.852 ⁸⁹				
	2.713.402 ⁵⁰				2.713.402 ⁵⁰

Jibou, la 31 Decembrie 1931.

Samoil Urian m. p., dir. exec., expert-contabil.

Silvia Lazar m. p., cassier.

Antoni Pop, contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Gheorghe Pop m. p., președ.

Teofil Dragomir m. p., vice-președ.

Mihail Pop m. p.

Dr. Valer Ancean m. p.

Simeon Meciu m. p.

Valer Groza m. p.

Samoil Urian m. p.

Subsemnații cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în ordine.

Jibou, la 25 Aprilie 1932.

Laurențiu Sima m. p.

Teodor Bohățel m. p., președ.

Valer Ghircioaș m. p., expert-cont., revizor, expert la „Solidaritatea“

Iosif Orga m. p., director de bancă, expert-contabil-revizor, expert la „Solidaritatea“.